زن مسیر دو روز را به سفر نمی‌رود مگر آنکه همسرش یا محرمی همراه او باشد

از ابوسعید خُدری رضی الله عنه - که همراه با پیامبر صلی الله علیه وسلم در دوازده غزوه شرکت کرده بود - روایت است که گفت: چهار چیز را از پیامبر صلی الله علیه وسلم شنیدم و آن را پسندیدم، فرمودند: «زن مسیر دو روز را به سفر نمی‌رود مگر آنکه همسرش یا محرمی همراه او باشد، و در دو روز، روزه روا نیست: فطر و قربان (دو عید)، و پس از [نماز] صبح نمازی نیست تا آنکه خورشید طلوع کند و پس از [نماز] عصر تا آنکه خورشید غروب کند، و بار سفر بسته نمی‌شود مگر به سوی سه مسجد: مسجد الحرام، و مسجد الاقصی، و این مسجد من».

[صحیح] [متفق علیه]

پیامبر صلی الله علیه وسلم از چهار امر نهی کردند: نخست: منع زن از سفری که مسافت آن مسیر دو روز باشد بدون همسر یا یکی از محارمش، و منظور از محرم کسی است که ازدواج با او تا ابد حرام است، مانند پسر یا پدر یا برادرزاده یا خواهرزاده و عمو و ماما و مانند آن. دوم: نهی از روزه در روز عید فطر و روز عید قربان، چه این روزه از روی نذر باشد یا روزۀ تطوع یا روزۀ کفاره. سوم: نهی از نماز نفل پس از نماز عصر تا آنکه خورشید غروب کند، و پس از نماز صبح تا آنکه خورشید طلوع کند. چهارم: نهی از سفر به جایی از روی اعتقاد به فضیلت آن یا اعتقاد به چند برابر شدن ثواب به غیر از مساجد سه‌گانه، بنابراین به قصد نماز خواندن بار سفر بسته نمی‌شود مگر به این سه مسجد؛ زیرا اجر و پاداش چند برابر نمی‌شود مگر در مسجد الحرام و مسجد نبوی و مسجد الاقصی.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/10603